

Forfatter: Ingemann, B. S.

Titel: Udrag fra Valdemar Seier

Citation: Ingemann, B. S.: "Valdemar Seier", i Ingemann, B. S.: *Valdemar Seier*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 115. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann02-shoot-idm140036558128400/facsimile.pdf> (tilgået 11. maj 2024)

Anvendt udgave: Valdemar Seier

ulykkelige Ridder og reiste sig – jeg har heelt slet bevogret den vigtige Borg, I betroede mig – Graaboe ligger i Gruus og Aske, og I seer en forjaget og landflygtig Mand for Eder; men jeg har ikke sveget og forraadt min Herre og Konge – jeg er lunskelig mod Tro og Love overrumplet og overmandet i den dybeste Fred og Tryghed; han der lagde Graaboe i Aske, var en Lehnsmand og Vasal af Danmarks Krone, som jeg.»

»Hvo var det, tal! – raabte Valdemar heftig og Vreden blussede paa hans brune Kinder – Gudsloed! det skal Ingen have gjort mig ustraffet.»

»Grev Henrik af Schwerin var Voldsmanden, – svarede Ridderen – han skal den have undsagt mig og svoret min Undergang, fordi jeg i en Ordstrid engang maatte erindre ham om hans Lehospligt mod Danmarks Krone. Jeg legger min retfærdige Sag i min Konges Hænder og forventer med Tilid eders kongelige Beskyttelse.»

»Ved St. Knud og alle Hellige! den skal du ikke savne, – svarede Kongen – men Gudsloed! hvor var det muligt? – spurgte han heftig igjen – hvi forsvarede du dig ikke? du er ikke den Mand, som pieter at liste sig ud af Bagdøren og lade Tjenden drikke Velkomst i Hønsalen.»

»Det er førstegang, I seer mig saaledes, Herre Konge! – svarede Ridderen nedboiet, og slog det stolte Øie beskæmmet til Jorden – for eders og disse tappre Ridderses Øine staaer jeg førstegang som en Flygtning og slagen Mand; men jeg fortroster mig til for hele Verdens Øine at kunne bevise min Uskyldighed og forsvare min ridderlige Ære. Er der Løgn og Svag i min Mund, og er Grev Henrik ikke en Nidding og Forræder, saa maa Bødlen hænge mit Skjold med Spidsen i Veiret paa Galgen og den usleste Hoppe slæbe det bagvendt ved Halen gennem Skarnet. Havde Grev Henrik modt mig som en ærlig Fjende og ikke brugt nedrig Svag, da skulde visselig Graaboe have staaet endnu og jeg ikke staaet her, som en slet Huusholder over min Herres Gods, og som en huusvild Flygtning uden andet Liggende, end min Hest og mit gode Sværd.»

»Ved min kongelige Ære, du skal faae fuld Opretsning og Retfærdighed, – sagde Kongen nu rolig og bestemt – det lover og tilsiger jeg dig her for Alles Øine; men jeg dommer Ingen uhørt, og Grev Henrik skal have Ret til selv at tale sin Sag for min Domstol. Saalænge intet Ord meer om den Sag, Ridder Ganz! nu følger du mig i Ledning.»